

Karla Hrubá z Gelenj

Bohu a vlasti

„Jelen znamená rychlost, mírnost a jemnost, lev znamená sílu, odvahu, udatnost a hrdinství a srdce je symbolem lásky, poctivosti a upřímnosti.“

Karla Hrubá, celým svým jménem Karolína Boromejská Maria Josefa Johanna Nepomucena Hrubá z Gelenj se narodila 22. února 1931 na Zámku Červené Pečky. Jejím tatínkem byl Josef Karel Theodor Maria Hrubý z Gelenj a maminkou byla Karolína, rozená Bukůvková z Bukůvky. Paní Karla měla celkem pět sourozenců a to nejstaršího bratra Jaromíra, nejstarší sestru Marii, Annu, Bedřicha a Alžbětu. Rodina pocházela z Červených Peček, kde sídlila na zámku po 300 let. Tatínek Karel se zajímal o chemii, fyziku a astrologii. Zaměstnával celkem 150 zaměstnanců ve svých podnicích, vlastnil pivovar a měl pět patronátních kostelů. Rodina pěstovala orchideje, jejichž pěstováním se zabýval dědeček paní Karly.

Paní Karla měla od první do páté třídy soukromé vyučování, poté začala navštěvovat základní školu v Červených Pečkách. Paní Karla vzpomínala, že musela jako dítě se svými sourozenci pracovat na polích. Každé dítě mělo své políčko, na kterém muselo pěstovat zeleninu. Za svou práci dostávali děti od tatínka měsíčně výplatu 5 Korun, které si pečlivě ukládali. Všechny své příjmy a výdaje si děti evidovaly v knížce příjmů a výdajů.

Během nacistické okupace se tatínek Karel vzepřel nacistům, když se odmítl přihlásit k německé národnosti. Vyřkl: „*Pamatujte si, že baron Hrubý nemění svoji národnost jako špinavou košili.*“ Paní Karla zpětně vzpomínala, že Němci se k její rodině chovali lépe než komunisté. Zlom nastal po konci války. Rodina stále bydlela v Červených Pečkách, ale musela tvrdě pracovat na polích od rána do večera. Kutnohorský národní výbor poslal poté vojáky na tzv. „*výpomoc*“ a z pracovního úřadu kuchařku. Rodina se zanedlouho dozvěděla, že jsou sledováni a kuchařka podávala zprávy o tom, co se u Hrubých děje.

V roce 1948 nastal komunistický převrat a rodina Hrubých začala být stále víc sledována. Červenopečecký zámek byl bez projednání s rodinou Hrubých rodině zabaven a znárodněn. Bratr Jaromír byl ihned v roce 1950 zatčen komunisty a celá rodina začala být perzekuována. Ve stejném roce, v roce 1950, byl zámek udělen armádě k užívání. Rodina měla na vystěhování týden. Vše, co si nemohli odnést sebou, bylo spáleno nebo zničeno. Rodině byl nabídnut dům v Dolanech, ale byl moc malý. Maminka se svými 6 dětmi tedy uchýlila do obce Hranice (tatínek zemřel v roce 1943), kde jim byla přidělena k obývání pouhá jedna místnost, kde se všichni tísnilo. Dům byl bez elektřiny, tekoucí vody a bez wc.

Během komunistického režimu byla rodina zatýkána, vězněna a podrobována různým výslechům. Později přišli hledat její sestru Marii, ale nenašli ji, tak vzali paní Karlu a její maminku. Paní Karlu propustili, protože byla nezletilá, ale nepropustili její matku, dokud nepřivede Marii. I když poté dceru Marii přivedli, tak maminku stejně nepropustili. Paní Karla se musela každý den chodit hlásit na policejní stanici, zda se zdržuje stále v okolí bydliště a nechystá se utéct. Její sestra Marie byla vězněna ve věznicí na Pankráci celkem 8 měsíců, kvůli tomu, že měla ctitele, který utekl za hranice do Austrálie, a psal ji milostný dopis. Nejstarší bratr paní Karly Jaromír byl také zatčen a strávil 2 roky v táboře nucených prací. Rodina nesměla studovat, jet na dovolenou, nemohli jít do parku a scházet se s návštěvami. Komunisté jim kontrolovali poštu a sledovali je na každém jejich kroku.

Po škole začala paní Karla pracovat jako učitelka v Praze, ale jelikož nevyhovovala myšlenkám socialismu, byla propuštěna. Poté přijala nabídku práce a to úklid Hlavního města Prahy, poté se přes známé dostala k práci skladnice a úřednice v Městských divadlech pražských.

Když zemřela maminka paní Karly, bylo vyhlášeno, že kdo by chtěl jít paní baronce na pohřeb, nedostane potravinový lístek. I přes tuto skutečnost byl průvod mnohopočetný. Na pohřbu se vyskytovala StB, která vše fotila.

Po roce 1989 nastala změna. Sametová revoluce pomalu ukončila éru jedné totality a nastupovala demokracie a s tím i navrácení znárodněného majetku. V roce 1992 byli zámek v Červených Pečkách a letní sídlo zámek Morány navráceny v restituci rodině Hrubých. Rodina se zřekla zámku v Červených Pečkách, jelikož by jeho opravy byly značně nákladné. Zámek byl a bohužel stále je v ne příliš dobrém stavu a chátrá. Rodina se rozhodla dále užívat zámek Morány (který v době totality sloužil jako léčebna pro mentálně postižené) nedaleko Uhlířských Janovic, ve kterém bydlí paní Karla se svou sestrou Annou.

Přání paní baronky Karly Hrubé z Jelení bylo, aby se naše generace zajímala o dějiny, dozvěděla se co nejvíce a nedopustila, aby se minulost opakovala.